

Warszawa, 15 marca 1989 roku

Oświadczenie^I

Obrady "okrągłego stołu" miały zostać zakończone do połowy marca br. Przewodniczący NSZZ Solidarność Lech Wałęsa wezwał o powstrzymanie się w tym okresie od akcji strajkowych i manifestacji, aby nie utrudniać procesu porozumiewania się władzy ze społeczeństwem. Rząd PRL odpowiedział na powyższe moratorium dramatycznymi podwyżkami cen żywności, artykułów przemysłowych i opłat za komunikację.

W tej sytuacji, przy zmniejszającym się poziomie życia społeczeństwa i wegetacji wielu polskich rodzin na pograniczu nędzy - żądania płacowe są jak najbardziej uzasadnione. Obniżanie poziomu stopy życiowej ludzi pracy nie może być ceną za jakiegokolwiek ustępstwa władz w innych kwestiach, zaś obowiązkiem związków zawodowych jest obrona pracowników i zapewnienie im godziwych środków utrzymania.

Konfederacja Polski Niepodległej od dawna postuluje, aby kosztami reformy obarczyć głównie budżet rządowy, szczególnie obniżyć wydatki na administrację państwową, zbrojenia i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Kosztów reformy nie może ponosić jedynie społeczeństwo. Uważamy, że wszelkie akcje protestacyjne, wiece, manifestacje i strajki są słuszną metodą walki o godziwe zarobki i warunki pracy. Popieramy także łączenie postulatów ekonomicznych z żądaniami politycznymi zwłaszcza w kwestii wolnych wyborów, gdyż tylko całkowicie demokratycznie wybrane władze państwowe będą broniły ludzi pracy i będą miały autentyczny mandat, aby być gospodarzami naszej ojczyzny.

Rada Polityczna
Konfederacji Polski Niepodległej

1 "Gazeta Polską" z 1989 r., nr 53, s. 4.